

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 נובמבר 2008

תפ"ח 4030-07 מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי נ' יוחייב

בפני הרכב השופטים: א. שיף, סגן נשיא [אב"ד]

ח. הורוביץ

צ. קינן

בעניין: מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה, עו"ד גב' ע. אפשטיין.

המאשימה

נגד

רפאל יוחייב ת.ז. 308679729

באמצעות עו"ד גב' ס. פלג ועו"ד גב' ש. גולן,

מהסנגוריה הציבורית.

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול משפט הוכחות, בביצוע עבירות אינוס בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 345(א)(1), (ב)(2), (3), (4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [החוק], מעשה סדום בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 347(ב) בנסיבות סעיפים 345(א)(1), (ב)(2), (3), (4) לחוק, כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק ופציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 344 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק.

העובדות הצריכות לעניין פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ועל כן לא נחזור עליהן אלא בתמצית.

בלילה שבין ה-15.4.08 ל-16.4.08 סמוך לחצות, הגיעה המתלוננת, צעירה בת 23, לדירתו של הנאשם, על פי הזמנתו, לצורך קיום יחסי מין, במסגרת עיסוקה בזנות. בעת שנכנסה לדירה, הגיח הנאשם מאחוריה, הכה בראשה בחלק הקהה של גרונו, עד זוב דם, קשר את ידיה מאחורי גבה ולאחר מכן אנס אותה וביצע בה מעשה סדום. הנאשם הכריח את המתלוננת לבצע בו מין אוראלי, להשתין עליו ולאחר מכן, אנס אותה שוב. הנאשם לא אפשר למתלוננת לצאת מהדירה והלך אחריה גם לחדר השירותים. סמוך לשעה 00:06, המתלוננת שחשה איום ממשי לחייה, ניצלה הזדמנות כאשר הנאשם לא שם לב וחמקה החוצה אל מרפסת הדירה, הממוקמת בקומה השלישית. המתלוננת רצתה להמלט מהדירה, היא נתלתה על מעקה המרפסת מבחוץ והתכוונה, תוך כדי נפילה, לתפוס במעקה המרפסת של

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 נובמבר 2008

תפ"ח 4030-07 מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי נ' יוחייב

הקומה מתחת, אך נפלה שלוש קומות ארצה. למשמע קול חבטה וזעקותיה, חש אליה קטין שהנו שכן של הנאשם ואחריו הגיע גם הנאשם. יחד, ביוזמת הנאשם, נשאו אותה השניים על כתפיהם, חזרה לדירת הנאשם. לאחר שהשכן עזב את דירת הנאשם ומשמצבה של המתלוננת הלך והדרדר, התקשר הנאשם למד"א והזמין אמבולנס. המתלוננת הובהלה לבית החולים רמב"ם, שם אובחנה כסובלת משברים בזיזי החוליות האחוריים בצוואר, בצלעות ובחוליות עמוד שדרה גבי, מקונטוזיה ריאתית וקשיי נשימה. היא אושפזה במחלקה לטיפול נמרץ כשהיא מורדמת ומונשמת. מספר ימים לאחר מכן. הועברה למחלקה הפנימית ונזקקה לתקופת שיקום ממושכת.

2. הסגוריות הגישו חוות דעת פסיכודיאגנוסטית שנערכה ע"י ד"ר נעמי כהן (סומנה ס/ע/1) לעניין מסוכנתו של הנאשם. מחוות הדעת עולה כי הנאשם, בן 41, בעל רמה קוגניטיבית נמוכה ביותר. חשיבתו הקונקרטיית דלה מאוד וכל עולם התכנים שלו סובב סביב "כאן ועכשיו". אישיותו חלשה, תלותית וילדותית. אין לו כוחות נפש להתמודד באופן עצמאי ומותאם עם דרישות החיים. הוא איננו מצליח לקחת אחריות על חייו ונדרש ליד מכוונת בכל שטחי החיים. הוא חסר ביטחון, פאסיבי ובעל כושר שיפוט דל. מבטא פחד עז מבדידות, כשדבריו "הפחד הכי נורא שלי הוא להישאר לבד".

עוד נטען בחוות הדעת כי לא נצפתה אצל הנאשם רמת תוקפנות חריגה, דחפים מיניים בלתי נשלטים או חוסר יכולת לריסון עצמי. נהפוך הוא, התמונה הקלינית היא של חוסר אונים, פגיעות וחולשה. עוד קבעה המומחית כי אין באישיותו קווים המעידים על מסוכנות. אף שבד בבד ציינה, כי יש לשלב את הנאשם במסגרת מגורים מסודרת ותחת פיקוח כדי לבלום מסוכנות אפשרית.

מחקירת המומחית בביהמ"ש עלה כי טרם הוסמכה ליתן חוות דעת בעניין מסוכנות. לא היו לנגד עיניה העובדות של שימוש בалиמות בעת ביצוע השוד שביצע הנאשם בעבר והתייחסותה לאירועים דנן, נשענה בעיקר על גרסת הנאשם, אשר לא הודה בפניה בביצוע המעשים שהורשע בהם בהכרעת הדין.

מחקירתה עלה עוד כי לנאשם אין הפנמות של עולם מוסרי ערכי וכי באין עליו פיקוח צמוד, הוא עלול להיות מסוכן. לכן הציעה כי לאחר ריצוי עונשו יגור בהוסטל ויהיה תחת השגחה ופיקוח.

3. **ב"כ המאשימה** הפנתה לעברו של הנאשם, שכולל 12 תיקים בהם הורשע במגוון עבירות ובהן סמים, שימוש במסמך מזויף, גניבה, תקיפה והעלבת שוטר, נשיאת סכין, התפרצות לדירה ושוד מזוין. הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר. היא הגישה את כתב האישום בת.פ.

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 נובמבר 2008

תפ"ח 4030-07 מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי נ' יוחייב

293/01 מחוזי חיפה, בו הודה הנאשם ובמסגרת עיסקת טעון הוטל עליו, ביום 5.5.02, עונש של 4 שנים מאסר בפועל וכן 30 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים. מעובדות האישום, בגינו הורשע בביצוע שוד מזויין, עלה שהנאשם התפרץ לדירת המתלונן, יליד 1920, איים עליו בסכין, תקף אותו בבעיטות בגופו ובפניו, גרם לו חבלות של ממש ולאחר מכן גנב רכוש מהדירה.

ב"כ המאשימה טענה כי חוות דעתה של הפסיכולוגית מנותקת כליל מהממצאים בהכרעת הדין והיא לא ערכה בירור ממשי לגבי עברו ושימוש באלימות בעבר. ב"כ המאשימה הפנתה למסכת הזוועות שחוותה המתלוננת מידי הנאשם בעת האירוע בכל שלביו.

עוד טענה כי: "אישה העוסקת בזנות ... נשמתה וגופה ראויים לחמלת אנוש ולהגנת המשפט כפי שראויה לכך כל אישה אחרת". ב"כ המאשימה הפנתה לצורך להטיל על עברייני מין תקופות מאסר ממושכות וביקשה שיוטל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה ממושכת, מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלוננת.

4. **הסנגורית** פתחה את טיעוניה בכך שהנאשם טוען לחפותו ולכן גם חוות דעת הפסיכולוגית נערכה מנקודה זו. היא ציינה כי בעברו אין עבירת מין וכי בעבר היה מכור לסמים ועל רקע זה יש לראות את ההרשעות הקודמות.

עוד ציינה כי לאחר האירוע הנאשם התקשר פעמיים למד"א וביקש לזמן עזרה.

הסנגורית הפנתה לכך שלא הוגש תסקיר קורבן וכי למתלוננת לא נגרם נזק מתמשך חרף האירוע הקשה. לאחר האירוע המתלוננת שיקמה עצמה, היא בעלת אופי חזק כפי שקבע ביהמ"ש וניתקה עצמה מעברה. הסנגורית הפנתה לדברי המתלוננת "אני לא חיה את זה כל יום ואני לא מתעוררת עם זה כל יום".

עוד טענה כי הפציעה בראשה של המתלוננת אינה עולה כדי חבלה חמורה וכי הנאשם זוכה מגרימת החבלות שנגרמו למתלוננת עקב הקפיצה, כי כפי שביהמ"ש קבע הנאשם לא צפה את הקפיצה.

הסנגורית ביקשה שלא להחמיר בעונשו של הנאשם והפנתה לפסיקה.

5. הנאשם "בדברו האחרון" טען שהוא חף מפשע, הוא לא עבריון מין. הוא ביקש רחמים. לדבריו, גם כך הוא מסכן ואין לו אף אחד.

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 נובמבר 2008

תפ"ח 4030-07 מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי נ' יוחייב

שיקולי הענישה וגזירת הדין

6. מעשיו של הנאשם חמורים מאוד ומצדיקים הפעלת ענישה חמורה ומרתיעה, שיהיה בה כדי לבטא את תחושת הסלידה של החברה ובתי המשפט ממעשים נפשעים כגון אלה. אין צורך להכביר מילים על כך שאינוס הוא מהעבירות החמורות בחוק העונשין, המטילות צל כבד על נפשו של הקורבן. במקרה זה בוצעו העבירות המיניות בנסיבות חמורות, במיוחד כאשר לביצוען מתלווה כליאת שווא, אלימות מסוכנת והטלת אימה מתמשכת וסוטה על המתלוננת. המתלוננת צעירה, משכילה, שהגיעה ממשפחה נורמטיבית. היא הידרדרה לסמים ומשם לזנות, אך אין בכך כדי להמעיט ולו במעט מחומרת מעשיו של הנאשם, גם גופה של פרוצה איננו הפקר. בע"פ 8526, 8523/99 **דורוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד (4) 837, עמ' 842-843, אמר ביהמ"ש:

"המערערים עשו במתלוננת כרצונם, מתוך מחשבה שבהיותה זונה ונרקומנית, גופה הוא הפקר ואף אחד ממילא לא יאמין לגרסתה. אלא, שתפיסה זו, היא תפיסה מעוותת שנדחתה והוקעה על ידי בתי המשפט. גופה של פרוצה אינו הפקר. גם לה יש זכות כאדם, שלא ייעשו בה מעשים מיניים ללא הסכמתה. גם היא זכאית לסרב ליחסים מיניים (ע"פ 323/78 מדינת ישראל נ' חשש ואח', פ"ד לב(3) 801, 803".

אמנם בעקבות האירוע המזעזע הנדון, כפי שצינו גם בהכרעת הדין, "מעז יצא מתוק", המתלוננת חזרה, לדבריה, לחיק משפחתה, חדלה לעסוק בזנות, להשתמש בסמים ושהה לחיות חיים נורמטיביים, כפי שניהלה בעבר והיא מנסה לשים את האירוע מאחוריה ולא לשקוע בו. אף על פי כן, ניתן לשער כי השלכות מעשי הנאשם, הסבל שסבלה בשעת המעשה ובעקבותיו והאימה שהייתה מנת חלקה, ילוו אותה עוד זמן רב.

איננו מקבלים את חוות דעתה של הפסיכולוגית באשר להיעדר מסוכנות משמעותית מצד הנאשם. חוות דעתה לא מתבססת על מלוא העובדות לגבי עברו והאירוע הנדון. בסופו של דבר, גם מדברי הפסיכולוגית עלה כי ללא פיקוח צמוד הנאשם עלול להיות מסוכן. פיקוח ממשי יכול להיעשות רק במסגרת כתלי הכלא. לא מצאנו דבר לזכותו של הנאשם. לא בעברו, לא בהתנהלותו בעת האירוע ואף כיום, הנאשם לא הביע חרטה כלשהי. נטען כי עברו הושפע מהתמכרות לסמים, אולם גם בעת האירוע אין חולק כי הנאשם הזריק לעצמו חומרים שלא עפ"י התווית רופא.

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 נובמבר 2008

תפ"ח 4030-07 מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי נ' יוחייב

הנאשם אמנם הזעיק את מד"א, אך הוא עשה זאת רק לאחר שחשש להסתכן במותה של המתלוננת, כשקודם לכך על אף כאביה, הפגיעות מהנפילה וחוסר יכולתה ללכת, נשא אותה לדירתו. גם עובר לקריאה למד"א, קילל את המתלוננת ולא גילה שום אמפטיה כלפיה.

האופן בו נהג הנאשם, הפעלת אלימות מסוכנת לשמה - מיד עם כניסת המתלוננת לדירה הכה אותה בגרזן עד זב דם, ללא כל סיבה הנראית לעין ולאחר מכן נהג באופן סוטה לאורך כל האירוע, בכלל זה דרישתו שתטיל את מימיה לפיו; כמו גם עברו הכולל שוד מזוין, במהלכו תקף ללא רחמים קשיש וגרם לו חבלות של ממש, מלמדים על מסוכנותו הממשית ועל הצורך להגן על החברה מפניו.

אשר על כן, ראינו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
מאסר לתקופה של 18 שנים מתוכן 15 שנים לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו 1.5.07 והיתרה על תנאי. התנאי הוא שלא יעבור, בתוך שלוש שנים, עבירה מסוג פשע לפי סעיף ה' לפרק י' לחוק העונשין או כל עבירת אלימות מסוג פשע או כליאת שווא.
כמו כן אנו משיתים על הנאשם פיצוי לטובת המתלוננת בסך 30,000 ₪.
אין בפיצוי זה כדי לגרוע מכל זכויות אחרות העומדות למתלוננת על פי כל דין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן והודע היום כ"ז בחשוון, התשס"ט, ה-25 בנובמבר, 2008 בנוכחות ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם, הנאשם וכן המתורגמן.

צ. קינן, שופטת

ח. הורוביץ, שופטת

א. שיף, שופט - ס. נשיא
[אב"ד]

גלית ב.